KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.6.2010
KOM(2010)293 wersja ostateczna

2010/0161 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Polskę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Na mocy art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] (zwanej dalej „dyrektywą VAT") Rada – stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji – może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tejże dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 16 listopada 2009 r., Rzeczpospolita Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy VAT.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 14 grudnia 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Rzeczpospolitą Polską. W piśmie z dnia 17 grudnia 2009 r. Komisja powiadomiła Rzeczpospolitą Polską, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku w opisany poniżej sposób.

Zdecydowana większość podmiotów gospodarczych w Rzeczpospolitej Polskiej, tj. ponad 95 %, jest klasyfikowana jako małe przedsiębiorstwa, z których wiele jest przedsiębiorstwami rodzinnymi, w związku z czym samochody będące w posiadaniu tych przedsiębiorstw lub przez nie dzierżawione są często używane zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych, natomiast duże przedsiębiorstwa często wynagradzają swoich pracowników za pomocą pozafinansowych świadczeń dodatkowych, takich jak samochody służbowe, które mogą być wykorzystywane zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych. Zdecydowana większość samochodów będących w posiadaniu podmiotów gospodarczych jest zatem wykorzystywana zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych. W chwili obecnej przedsiębiorstwo, które wykorzystuje pojazd do celów prywatnych, powinno naliczać podatek należny z tytułu wykorzystania do celów prywatnych na mocy art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT.

Ponieważ konstrukcja niektórych pojazdów sprawia, że nadają się one zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych, polskie władze twierdzą, że trudno jest dokładnie określić zakres wykorzystania przez podatników tych pojazdów do celów prywatnych. Odnosi się to nie tylko do podatników, ale również do organów podatkowych, od których wymaga się kontroli zakresu wykorzystania do celów prywatnych.

W celu przezwyciężenia tych trudności i uproszczenia stosowania systemu VAT Rzeczpospolita Polska ubiega się o odstępstwo, które umożliwiałoby z jednej strony

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

zniesienie opodatkowania wykorzystania niektórych pojazdów do celów prywatnych, z drugiej zaś ograniczenie możliwości odliczenia naliczonego podatku przy pierwotnym zakupie lub wynajmie tych pojazdów do 60 %. Odsetek ten został oszacowany przez polskie władze jako średni odsetek czasu, przez jaki tego typu pojazdy są wykorzystywane do celów prowadzonej działalności.

Odliczenie wynosiłoby nie więcej niż 6 000 PLN. Kwota ta została określona na podstawie ceny standardowego samochodu (55 000 PLN) i ma zapobiec zbyt wysokim odliczeniom w przypadku samochodów luksusowych, co do których istnieje największe prawdopodobieństwo, że mogą być używane do celów prywatnych.

Środek, którego dotyczy wniosek, obejmuje pojazdy o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony. Wyjątek stanowią pojazdy, które są wyraźnie przeznaczone do wykorzystywania wyłącznie w ramach działalności gospodarczej, w szczególności: pojazdy zakupione w celu odsprzedaży lub wynajmu; pojazdy przeznaczone zasadniczo do przewozu towarów; pojazdy specjalnego przeznaczenia (np. pojazdy pomocy drogowej, ładowarki kołowe i pojazdy pogrzebowe); oraz pojazdy, które konstrukcyjnie przeznaczone są do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą. Rozróżnienie to ma na celu ograniczenie stosowania środka do tych pojazdów, które mogą być wykorzystywane zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Decyzja upoważniająca Polskę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 i 168 dyrektywy VAT w odniesieniu do odliczenia podatku VAT w związku z zakupem, nabyciem, przywozem, wynajmem lub leasingiem niektórych pojazdów.

Niniejsza decyzja opiera się na art. 395 dyrektywy VAT.

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ścisłe ograniczenie zarówno zakresu, jak i okresu stosowania środka, środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu zgody Rady, stanowiącej jednogłośnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest jedynym właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do jednego państwa członkowskiego.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

2010/0161 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Polskę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[2], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 16 listopada 2009 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo do odliczenia naliczonego podatku.

(2) Pismem z dnia 14 grudnia 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 17 grudnia 2009 r. Komisja zawiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.

(3) Ze względu na swoją konstrukcję niektóre pojazdy mogą być wykorzystywane zarówno do celów prywatnych, jak i do celów prowadzonej działalności. W chwili obecnej, jeżeli podatnik zamierza używać do celów prywatnych pojazd, w przypadku którego odliczył całość lub część podatku naliczonego przy zakupie, ma on obowiązek naliczenia należnego podatku z tytułu tego wykorzystania. Podatnikowi jest jednakże trudno dokładnie określić zakres wykorzystania do celów prywatnych, a organom podatkowym trudno jest to kontrolować.

(4) W celu uproszczenia procedury poboru podatku od wartości dodanej (VAT) Polska ubiega się zatem o odstępstwo, tak aby w przypadku pojazdu wykorzystywanego zarówno do celów prowadzonej działalności, jak i do celów prywatnych, ograniczyć prawo do odliczenia do 60 % podatku VAT należnego z tytułu zakupu, nabycia, przywozu, wynajmu lub leasingu określonych pojazdów. W następstwie tego podatnik

[2] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

nie miałby już obowiązku naliczania podatku VAT z tytułu wykorzystania pojazdu do celów prywatnych.

(5) Szczególny środek powinien mieć zastosowanie jedynie do pojazdów o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, a odliczenie podatku VAT nie może przekraczać 6 000 PLN. Ograniczenie odliczenia podatku VAT ma zapobiec zbyt wysokim odliczeniom podatku VAT z tytułu zakupu lub wynajmu samochodów luksusowych, co do których istnieje większe prawdopodobieństwo, że mogą być używane do celów prywatnych. Pojazdy przeznaczone do wykonywania określonych funkcji, takie jak pojazdy pomocy drogowej, pojazdy pogrzebowe i ładowarki kołowe, a także pojazdy przeznaczone do odsprzedaży lub wynajmu nie powinny być objęte tym odstępstwem.

(6) Upoważnienie powinno obowiązywać przez czas określony i powinno zatem utracić ważność w dniu 31 grudnia 2013 r. W świetle zdobytych w tym okresie doświadczeń można będzie dokonać oceny, czy utrzymanie odstępstwa jest uzasadnione.

(7) Odstępstwo nie ma żadnego negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku od wartości dodanej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach odstępstwa od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE Polska zostaje uprawniona do ograniczenia do 60 % prawa do odliczenia podatku VAT należnego z tytułu zakupu, nabycia, przywozu, wynajmu lub leasingu pojazdów, do maksymalnej kwoty 6 000 PLN.

Ograniczenie to ma zastosowanie wyłącznie do pojazdów o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony.

Artykuł 2

Artykuł 1 nie ma zastosowania do następujących kategorii pojazdów:

1) pojazdów zakupionych w celu odsprzedaży, wynajmu lub leasingu;

2) pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów;

3) pojazdów przeznaczonych do wykonywania specjalnych funkcji;

4) pojazdów, które konstrukcyjnie przeznaczone są do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą.

Artykuł 3

W ramach odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Polska zostaje uprawniona do nietraktowania jako świadczenia usług za wynagrodzeniem prywatnego wykorzystania przez podatnika lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, do celów innych

niż prowadzona przez podatnika działalność, pojazdu, do którego stosuje się ograniczenie, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący